Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1988

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler

(89/108/EØF)

(EFT L 40 af 11.2.1989, s. 34)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Rådets direktiv 2006/107/EF af 20. november 2006	L 363	411	20.12.2006

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1988

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler

(89/108/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ([1])

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Fremstilling af og handel med dybfrosne levnedsmidler, i det følgende benævnt »dybfrostvarer«, spiller en stadig større rolle i Fællesskabet;

de eksisterende forskelle mellem de nationale lovgivninger vedrørende dybfrostvarer er en hindring for disse varers frie bevægelighed; lovgivningerne kan skabe ulige konkurrencevilkår, og de har således en direkte virkning på det fælles markeds oprettelse og funktion;

det er derfor nødvendigt at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af disse lovgivninger;

med henblik herpå bør fællesskabsforskrifterne sikres det bredest mulige anvendelsesområde, som omfatter alle dybfrosne levnedsmidler indbefattet ikke blot produkter, der er bestemt til at skulle leveres til den endelige forbruger samt til restauranter, hospitaler, marketenderier og lignende etablissementer og institutioner i uændret form, men også produkter, som skal forarbejdes eller tilberedes yderligere;

disse forskrifter må dog ikke finde anvendelse på produkter, som ikke skal markedsføres som dybfrostvarer;

under alle omstændigheder bør der opstilles generelle principper, som skal gælde for alle dybfrostvarer;

derefter kan de generelle principper om nødvendigt suppleres med særlige bestemmelser for visse grupper af dybfrostvarer i henhold til den fremgangsmåde, der gælder for hver af disse grupper;

formålet med dybfrysning er at bevare levnedsmidlernes naturlige karakteristika ved en hurtig nedfrysning, og det er nødvendigt at nå ned på en temperatur på minus 18 °C eller lavere overalt i varen;

ved en temperatur på minus 18 °C ophører al mikrobiologisk aktivitet, som kan ændre kvaliteten af et levnedsmiddel, og det er derfor nødvendigt at bevare denne temperatur, dog med en teknisk uundgåelig tolerance, under lagring og distribution af dybfrostvarer, inden de udbydes til salg til den endelige forbruger;

visse temperaturstigninger er uundgåelige af tekniske grunde, og de kan derfor accepteres, forudsat at de ikke skader varernes kvalitet, hvilket kan sikres ved at følge god opbevarings- og distributionspraksis, specielt hvad angår lagrenes omsætningshastighed;

([1]) EFT nr. C 175 af 15. 7. 1985, s. 296, og EFT nr. C 12 af 16. 1. 1989.
([2]) EFT nr. C 104 af 25. 4. 1985, s. 17.

▼B

visse former for teknisk udstyr, der for tiden benyttes til lokal distribution af dybfrostvarer, er ikke tilstrækkelig effektive til, at de i dette direktiv fastsatte temperaturgrænser i ethvert tilfælde overholdes fuldt ud, og der bør derfor fastlægges en overgangsordning, således at det bestående materiel kan nedskrives på normal vis;

dette direktiv kan begrænses til at opregne de mål, der skal nås med hensyn til såvel det udstyr, der anvendes til selve nedfrysningen, som til de temperaturer, der skal overholdes i anlæg og materiel til oplagring, håndtering, transport og distribution;

det påhviler medlemsstaterne ved officiel kontrol at sikre, at det anvendte materiel er i overensstemmelse med disse mål;

en sådan kontrol overflødiggør ethvert system med officiel attestering i handelsleddene;

det bør være muligt at anvende frysevæsker, hvilket indebærer, at disse kommer i direkte berøring med dybfrostvarerne; disse væsker må således være tilstrækkelig inaktive til ikke at afgive bestanddele til levnedsmidlerne i en mængde, der kan frembyde fare for menneskets sundhed, medføre uacceptable ændringer i levnedsmidlernes sammensætning eller ændre deres organoleptiske egenskaber;

for at nå disse mål bør der vedtages en liste over de pågældende stoffer og fastsættes renhedskriterier herfor samt betingelser for dets anvendelse;

dybfrostvarer bestemt til den endelige forbruger samt til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etablissementer og institutioner er, for så vidt angår mærkning, undergivet de regler, der er fastlagt i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning, om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler ([1]), senest ændret ved direktiv 86/197/EØF ([2]); det er derfor tilstrækkeligt, at der i nærværende direktiv kun fastsættes bestemmelser om de specifikke påskrifter for dybfrostvarer;

for at lette handelen bør der ligeledes fastsættes mærkningsregler for dybfrostvarer, der ikke er bestemt til at skulle leveres til den endelige forbruger eller til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etablissementer og institutioner, i uændret form;

for at forenkle og fremskynde proceduren bør det overlades til Kommissionen at vedtage gennemførelsesforanstaltninger af tekniske karakter;

i alle de tilfælde, hvor Rådet overdrager Kommissionen beføjelser til at gennemføre de regler, der er opstillet på levnedsmiddelområdet, bør der fastlægges en fremgangsmåde, ved hvilken der etableres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Levnedsmiddelkomité, der blev nedsat ved Rådets afgørelse 69/414/EØF ([3]) —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv gælder for dybfrosne levnedsmidler, i det følgende benævnt »dybfrostvarer«.

2. I dette direktiv forstås ved »dybfrostvarer«, levnedsmidler,

([1]) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.
([2]) EFT nr. L 144 af 29. 5. 1986, s. 38.
([3]) EFT nr. L 291 af 19. 11. 1969, s. 9.

▼B

— som har undergået en særlig nedfrysningsproces, benævnt »dybfrysning«, hvorved zonen for maksimal krystallisering nås så hurtigt som krævet for det pågældende produkt, og som bevirker, at temperaturen overalt i varen — efter termisk stabilisering — uafbrudt holdes på minus 18 °C eller derunder, og

— som markedsføres med anførelse af, at de har undergået denne proces

Konsumis betragtes ikke som dybfrostvare i henhold til dette direktiv.

3. Dette direktiv gennemføres med forbehold af Fællesskabets bestemmelser vedrørende:

a) en fælles markedsordning for landbrug og fiskeri

b) veterinærhygiejne

Artikel 2

Kun de produkter, der er defineret i artikel l, stk. 2, kan mærkes med de i artikel 8 og 9 fastsatte betegnelser.

Artikel 3

1. Råvarer, som anvendes til fremstilling af dybfrostvarer, skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet samt have den nødvendige friskhed.

2. Forbehandlingen af produkterne samt selve dybfrysningen skal foretages omgående ved hjælp af et egnet teknisk udstyr, således at de kemiske, biokemiske og mikrobiologiske ændringer begrænses til et minimum.

Artikel 4

De frysemedier, der som de eneste må komme i direkte berøring med dybfrostvarer, er følgende:

— luft

— kvælstof

— kuldioxid.

Som en fravigelse af stk. 1 kan medlemsstaterne indtil den 31. december 1992 opretholde de nationale lovgivninger, som tillader anvendelse af dichlordifluormethan (R 12) som frysemedium.

De renhedskriterier, som disse frysemedier skal opfylde, fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 12.

Artikel 5

1. Temperaturen i dybfrostvarer skal være stabil og overalt i varen være minus 18 °C eller derunder, eventuelt med kortvarige temperaturstigninger på højst 3 °C under transport.

2. Afvigelser i varens temperatur under iagttagelse af god opbevarings- og distributionspraksis accepteres dog under lokal distribution og i frysediske med henblik på salg til den endelige forbruger på følgende betingelser:

a) disse afvigelser må ikke overskride 3 °C

▼B

b) de kan dog nå op på 6 °C i frysediske med henblik på salg til den endelige forbruger, såfremt og i det omfang medlemsstaterne træffer afgørelse herom; i så fald fastsætter medlemsstaterne den gældende temperatur under hensyn til lagrenes eller varernes omsætningshastighed inden for detailhandelen, og de underretter Kommissionen om de trufne foranstaltninger med angivelse af begrundelserne herfor.

Kommissionen tager den afvigelse, der nævnes under dette litra, op til fornyet overvejelse på baggrund af den tekniske udvikling og forelægger om nødvendigt forslag for Rådet inden den 1. januar 1993.

3. Inden for en frist på otte år fra meddelelsen af dette direktiv kan medlemsstaterne tillade afvigelser på op til 6 °C i forbindelse med lokal distribution.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne:

a) sikrer sig, at udstyret til nedfrysing, oplagring, transport, lokal distribution samt frysediskene er i stand til at sikre overholdelsen af de krav, der er fastsat i dette direktiv

b) kontrollerer ved en officiel stikprøvekontrol dybfrostvarernes temperatur.

2. Medlemsstaterne undlader at kræve, at overholdelsen af bestemmelserne i stk. 1 skal bekræftes ved en officiel attestering, når dybfrostvarer bliver eller påtænkes bragt i handelen.

Artikel 7

Dybfrostvarer bestemt til levering til den endelige forbruger skal i fabrik eller emballeringsvirksomhed færdigpakkes i passende emballage, der beskytter dem mod bakteriekontamination udefra og lignende samt mod udtørring.

Artikel 8

1. Direktiv 79/112/EØF finder anvendelse på de varer, der er omhandlet i dette direktiv, og som er bestemt til i uændret stand at blive leveret til den endelige forbruger, samt til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etablissementer og institutioner, på følgende betingelser:

a) varebetegnelsen skal suppleres med følgende påskrifter:

— på spansk »ultracongelado« eller »congelado rápidamente«

— på dansk »dybfrossen«

— på tysk »tiefgefroren« eller »Tiefkühlkost« eller »tiefgekühlt«eller »gefrostet«

— på græsk »βαθείας κατάψυξης« eller »ταχείας κατάψυξης« eller »υπερ-κατεψυγμένα«

— på engelsk »quick-frozen«

— på fransk »surgelé«

— på italiensk »surgelato«

— på nederlandsk »diepvries«

— på portugisisk »ultracongelado«

▼A1

— på finsk »pakastettu«

— på svensk »djupfryst«

▼A2

— på tjekkisk »hluboce zmrazené eller hluboce zmrazená eller hluboce zmrazený«

— på estisk »sügavkülmutatud eller külmutatud«

— på lettisk »ātri sasaldēts«

— på litauisk »greitai užšaldyti«

— på ungarsk »gyorsfagyasztott«

— på maltesisk »iffriżat«

— på polsk »produkt głęboko mrożony«

— på slovensk »hitro zamrznjen«

— på slovakisk »hlbokozmrazené«

▼M2

— på bulgarsk »бързо замразена«

— på rumænsk »congelare rapidă«

▼B

b) angivelsen af datoen for mindste holdbarhed skal ledsages af angivelsen af det tidsrum, i hvilket denne dybfrostvare kan opbevares af modtageren, og af angivelsen af opbevaringstemperatur og/eller krav til opbevaringsudstyr

c) alle dybfrostvarer skal være mærket således, at det vareparti, hvorfra en given vare stammer, kan identificeres

d) mærkningen af alle dybfrostvarer skal omfatte en tydelig påskrift af typen »må ikke nedfryses igen efter optøning«.

Artikel 9

1. Mærkningen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede varer, der ikke er bestemt til levering til den endelige forbruger eller til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etablissementer og institutioner, omfatter kun følgende obligatoriske påskrifter:

a) varebetegnelsen suppleret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra a), i dette direktiv,

b) varebetegnelsen suppleret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra a), i dette direktiv,

c) varebetegnelsen suppleret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra a), i dette direktiv,

d) navn eller firmanavn og adresse på fabrikanten eller emballeringsvirksomhed eller på en forhandler, der er etableret inden for Fællesskabet.

2. De i stk. 1 nævnte påskrifter skal anføres på emballagen, beholderen eller pakningen eller på en etiket fastgjort herpå.

3. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke mere detaljerede eller vidtgående fællesskabsbestemmelser på det metrologiske område.

Artikel 10

Medlemsstaterne kan ikke af grunde vedrørende en vares fabrikationskendetegn, emballering eller mærkning forbyde eller indskrænke handel med de i artikel l, stk. 2, omhandlede varer, som er i overensstemmelse

▼B

med dette direktiv og de foranstaltninger, der er truffet for dets gennemførelse.

Artikel 11

Bestemmelserne vedrørende prøveudtagning, kontrol af dybfrostvarernes temperatur og kontrol af temperaturen i transportmidler samt i depot- og oplagringsrum fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12, inden udløbet af en frist på 24 måneder efter meddelelsen af dette direktiv.

▼M1

Artikel 12

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002 ([1]), i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([2]), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 13

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Disse foranstaltninger skal:

— senest 18 måneder efter meddelelsen ([3]) af direktivet tillade handel med produkter, der er i overensstemmelse med dette direktiv

— senest 24 måneder efter meddelelsen af direktivet forbyde handel med produkter, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv.

2. For så vidt angår frysediske med henblik på salg til den endelige forbruger kan medlemsstaterne inden for en frist på otte år fra meddelelsen af dette direktiv opretholde den lovgivning, der gælder på tidspunktet for iværksættelsen af dette direktiv.

I så fald underretter medlemsstaterne Kommissionen herom med angivelse af begrundelse for deres afgørelse.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.
([2]) Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).
([3]) Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 10. januar 1989.